

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Jean Auroux, Marie Hélène Riamon, Christian Avocat, Laure Deroche, Pascal Mirabel, Vladimir Serdeczny, Paul Perard, Dolorès Ponramon, Elisabeth Roche

Atsakovė: Commune de Roanne

dalyvaujant: Société d'équipement du département de la Loire (SEDL)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Tribunal administratif de Lyon* — 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvos 93/37/EEB dėl viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 199, p.54) 1 ir 6 straipsnių aiškinimas — Vieša plėtros sutartis, užtikrinant viešą interesą sudaryta tarp dviejų perkančių organizacijų dėl plėtros projekto, pagal kurią antroji perkančioji organizacija perduoda pirmajai jos poreikiams tenkinti skirtus darbo rezultatus ir kuriai pasibaigus pirmoji perkančioji organizacija tampa šių tretiesiems asmenims nepereleistų žemės sklypų ir darbų rezultatų savininke — Sutarties vertės, vertinant sutarties sudarymui taikomą ribą, apskaičiavimo taisyklės — Laisvalaikio centro ir automobilių stovėjimo aikštelės įrengimas

Rezoliucinė dalis

1. Sutartis, kuria pirmoji perkančioji organizacija paveda antrajai perkančiajai organizacijai atlikti darbą, yra viešojo darbų pirkimo sutartis 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvos 93/37/EEB dėl viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo, iš dalies pakeistos 1997 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/52/EB 1 straipsnio a punkto prasme, nepaisant to, ar yra numatyta, jog pirmoji perkančioji organizacija yra viso šio darbo ar jo dalies savininke ar ja tampa.
2. Nustatant sutarties vertę Direktyvos 93/37, iš dalies pakeistos Direktyva 97/52, 6 straipsnio tikslais, reikia atsižvelgti į bendrą darbų pirkimo sutarties vertę potencialaus dalyvio požiūriu, kurią sudaro ne tik visos perkančiosios organizacijos mokėtinos sumos, bet ir visos pajamos, kurios bus gautos iš trečiųjų asmenų.
3. Perkančioji organizacija negali netaikyti Direktyvoje 93/37, iš dalies pakeistoje Direktyva 97/52, numatytos viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos remiantis tuo, kad pagal nacionalinę teisę ši sutartis gali būti sudaroma tik su tam tikrais juridiniais asmenimis, kurie patys yra perkančiosios organizacijos ir kurie savo ruožtu turės taikyti šią tvarką, kad vėliau sudarytų galimas sutartis.

(¹) OL C 193, 2005 8 6.

2007 m. sausio 18 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas *Osman Ocalan*, veikiantis *Kurdistan darbininkų partijos (Kurdistan Workers' Party) (PKK) vardu*, *Serif Vanly*, veikiantis *Kurdistan nacionalinio kongreso (Kurdistan National Congress) (KNK) vardu* prieš *Europos Sąjungos Tarybą, Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę, Europos Bendrijų Komisiją*

(Byla C-229/05 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Specialios ribojančios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir susivienijimams siekiant kovoti su terorizmu — Ieškinys dėl panaikinimo — Priimtimumas)

(2007/C 56/08)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantai: Osman Ocalan, veikiantis *Kurdistan darbininkų partijos (Kurdistan Workers' Party) (PKK) vardu*, *Serif Vanly*, veikiantis *Kurdistan nacionalinio kongreso (Kurdistan National Congress) (KNK) vardu*, atstovaujami QC M. Muller, barristers E. Gieves ir P. Moser bei solicitor J. G. Peirce

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama E. Finnegan ir M. Bishop, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, atstovaujama R. Caudwell, Europos Bendrijų Komisija

Dalykas

Apeliacinis skundas, pareikštas dėl 2005 m. vasario 15 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) nutarties PKK ir KNK prieš Tarybą (T-229/02), kuria atmetamas kaip nepagrįstas ieškinys dėl 2002 m. gegužės 2 d. Tarybos sprendimo 2002/334/EB, įgyvendinančio Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir susivienijimams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinančio sprendimą 2001/927/EB (OL L 116, p. 33), panaikinimo — Veiknumas ir teisė pareikšti ieškinį

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2005 m. vasario 15 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo nutartį PKK ir KNK prieš Tarybą (T-229/02) tiek, kiek ja atmetamas *Osman Ocalan* *Kurdistan Workers's Party (PKK) vardu* pateiktas ieškinys.
2. Atmesti likusią ieškinio dalį.
3. Priteisti iš *Serif Vanly* *Kurdistan National Congress (KNK) vardu* pateikto apeliacinio skundo nagrinėjimo išlaidas.

4. Atmesti Osman Ocalan PKK vardu pareikštą ieškinį kaip nepriimtą tiek, kiek jis pateiktas dėl 2002 m. gegužės 2 d. Tarybos sprendimo 2002/334/EB, įgyvendinančio Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialiųjų ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir susivienijimams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinančio sprendimą 2001/927/EB.
5. Pripažinti Osman Ocalan PKK vardu pareikštą ieškinį priimtinu tiek, kiek jis pateiktas dėl 2002 m. birželio 17 d. Tarybos sprendimo 2002/460/EB, įgyvendinančio Reglamento Nr. 2580/2001 dėl specialiųjų ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinančio sprendimą 2002/334/EB. Grąžinti bylą nagrinėti Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl esmės.
6. Atidėti PKK vardu veikiančio Osman Ocalan bylinėjimosi išlaidų sprendimo klausimą.

(¹) OL C 86, 2006 4 8.

2007 m. sausio 25 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas (High Court of Justice (Chancery Division) (Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Carol Marilyn Robins, John Burnett prieš Secretary of State for Work and Pensions

(Byla C-278/05) (¹)

(„Darbuotojų apsauga jų darbdaviui tapus nemokiam — Direktyva 80/987/EEB — Perkėlimas į nacionalinę teisę — 8 straipsnis — Papildomos bendrovės arba kelių bendrovių pensijų sistemos — Senatvės išmokos — Igytų teisių apsauga — Apsaugos apimtis — Valstybės narės atsakomybė už neteisimą direktyvos perkėlimą — Sąlygos“)

(2007/C 56/09)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice (Chancery Division)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Carol Marilyn Robins, John Burnett

Atsakovė: Secretary of State for Work and Pensions

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — High Court of Justice (Chancery Division) — 1980 m. spalio 20 d. Tarybos direktyvos 80/987/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su darbuotojų apsauga darbdaviui tapus nemokiam, suderinimo (OL L 283, p. 23) 8 straipsnio išaiškinimas — Pareigos apsaugoti darbuotojų esančias ar būsimas teises į senatvės išmokas apimtis

Rezoliucinė dalis

1. 1980 m. spalio 20 d. Tarybos direktyvos 80/987/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su darbuotojų apsauga jų darbdaviui tapus nemokiam, suderinimo 8 straipsnį reikia aiškinti taip, kad darbdaviui tapus nemokiam, kai nepakanka papildomų bendrovės arba kelių bendrovių pensijų sistemų lėšų, igytų teisių į senatvės išmokas finansavimą nebūtinai turi užtikrinti pačios valstybės narės ir nebūtinai turi būti finansuojamos visos išmokos.
2. Direktyvos 80/987 8 straipsnis draudžia tokią kaip antai pagrindinėje byloje byloje nagrinėjama apsaugos sistemą.
3. Neteisingo direktyvos 8 straipsnio perkėlimo atveju atitinkamos valstybės narės atsakomybės atsiradimas priklauso nuo pripažinimo, jog ši valstybė narė akivaizdžiai ir šurkščiai nesilaikė savo diskrecijos vertinti ribų.

(¹) OL C 243, 2005 10 1.

2007 m. sausio 18 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas (Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Lenkijos Respublika) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) — Maciej Brzeziński prieš Dyrektor Izby Celnej w Warszawie

(Byla C-313/05) (¹)

(„Vidaus mokesčiai — Mokesčiai už automobilius — Akcizas — Nenuji automobiliai — Importas“)

(2007/C 56/10)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie